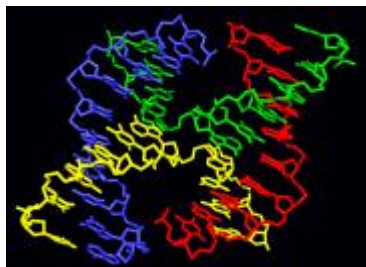


# Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ ( ' ΣΤ Μέρος ) ( του Γιώργου Μαυρουλέα )



**Η βιολογική μας προκατάληψη είναι ο εαυτός μας όπως κατασταλάζει από το παρελθόν.**

Είναι κατά κάποιο τρόπο οι επιλογές μας. Σαφέστατα το ό,τι κάποιο όν ανήκει σε ένα είδος σημαίνει ότι αναγκαστικά υφίσταται τα όρια (αλλά και τη δυναμική) που του επιβάλλεται κατά κάποιο τρόπο από αυτό το γεγονός. Η «βιολογική προκατάληψη» του είδους του είναι και η δική του προκατάληψη. Το είδος προχωράει μέσα από τα άτομά του. Είναι ένα με αυτά και αυτά ένα με το είδος.

---

Το παρελθόν όλων των προηγούμενων ατόμων ζει μέσα από την καταγραφή στο DNA ή ειδικότερα για τον άνθρωπο και στο «πνευματικό του DNA», που είναι η ιστορία των ιδεών και του πνεύματος. Αυτό που είναι σίγουρο είναι πως τίποτα δε χάνεται. Όλα παίζουν το ρόλο τους. Από το πιο μικρό μέχρι το πιο μεγάλο, όλα διαμορφώνουν την ιστορία ανεξάρτητα από το πόσο πολύ ή πόσο λίγο την επηρεάζουν.

Πάντα οι πρωτοπόροι είναι εκείνοι που προχωρούν μπροστά και ανοίγουν νέους ορίζοντες. Υπάρχουν όμως κι εκείνα τα μέλη που αντιτίθενται σφοδρά στην εξέλιξη. Είναι τα μέλη που επιθυμούν την άνεση του δεδομένου. Αυτή η συντηρητική στάση είναι μια καθήλωση στο δεδομένο, το γνωστό. Εκκινείται ή καλύτερα καθλώνεται από το φόβο για το άγνωστο. Ο φόβος προκαλείται από τη γνώση του κακού. [Εδώ μια μελέτη του μύθου των πρωτοπλάστων της Γένεσης αποκαλύπτει πολλά γύρω από το πώς γεννιέται ο φόβος μέσα στην ανθρώπινη συνείδηση].

Κάθε νέα επίτευξη γεννά και ένα πλήθος νέων δυνατοτήτων. Αυτό

αυξάνει την ποικιλία και τον πλουραλισμό της ζωής. **Η Ζωή θέλει να κατακτήσει όλες τις δυνατότητες και όλες τις προοπτικές. Ξεχύνεται στο άπειρο. Δεν ανέχεται το τέλος. (Εξ' ου και η τάση για διάρκεια). Η ζωή στην ουσία είναι ελευθερία και κατάκτηση-επίτευξη.**

Η στενότητα που αισθάνεται η ζωή οφείλεται σ' αυτή την τάση για κατάκτηση και έκπτυξη του Όντος. Η ζωή είναι δυναμική και δε μπορεί να μείνει στάσιμη. Έχει μια φορά προς το Άπειρο. Εκρήγνυται προς όλες τις κατευθύνσεις. Εδώ όμως είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τη σημασία του «μηχανισμού», δηλαδή της καταστάλαξης και παγίωσης-σταθεροποίησης των επιτεύξεων σε ένα σταθερό οικοδόμημα που θα μπορεί να στηρίξει την επόμενη και μεθεπόμενη δομή. Είναι ουσιαστικά το μέστωμα του κορμού που χρειάζεται για να γίνει στιβαρός ώστε να μπορεί να κρατήσει το βάρος των νέων κλώνων.

Η σταθεροποίηση- ενσωμάτωση μιας επίτευξης πρέπει να γίνει μέσα από την επανάληψη της εμπειρίας (αργή διαδικασία) ή μέσα από μία με μόχθο και ρυθμική βαθιά στοχαστική διαδικασία (ταχεία διαδικασία). Έτσι η γνώση γίνεται μάθηση και σταδιακά ενσωματώνεται ως μηχανισμός. Γίνεται δηλαδή η βάση για το εποικοδόμημα.

Για τούτο και χρειάζεται και το διάλειμμα «της 7<sup>η</sup> μέρας». Ο δημιουργός είναι ένας εργάτης του πνεύματος και της ζωής και χρειάζεται το διάλειμμα της ανάπαυσης για να δυναμώσει. Αυτό το δυνάμωμα προκύπτει από την τάξη που συμβαίνει μέσα στο μηχανισμό-σύστημα. Αυτή η επάνοδος στην τάξη, στο Λόγο, ηρεμεί το σύστημα και το βοηθά να ενσωματώσει και να συνθέσει τα γεγονότα- πληροφορίες και να μάθει μέσα από αυτά.

Έχει σημασία να σταθούμε τι γίνεται όταν δεν παρακολουθούν τα υπόλοιπα μέλη ενός είδους τους πρωτοπόρους και αυτοί απομακρύνονται σημαντικά σε δυνατότητες και θέληση για εξέλιξη. Το πρώτο που πιθανά μπορεί να συμβεί είναι η απομάκρυνση από τον κεντρικό κλώνο και η δημιουργία ενός νέου είδους πιο εξελιγμένου.

Αυτό μπορεί να συμβεί από μια βιολογική ισχυρογνωμοσύνη που ενισχύει την βιολογική προκατάληψη και καθλώνει το είδος. Η καθήλωση όμως σ' ένα κινούμενο εξελικτικά σύμπαν μοιάζει με κίνηση προς τα πίσω, και η ζωή νεκρώνεται. Έτσι το είδος απολιθώνεται και καταστρέφεται-πεθαίνει μέσα σε μια άνευ προηγουμένου συμπαγοποίηση. Εδώ σ' αυτή την καθήλωση στο παγιωμένο-στο παλιό, γεννιέται αυτό που ονομάζουμε κακό. Ως αντίσταση στη ροπή της ζωής προς το νέο και άπειρο.

**Το παρόν είναι το τώρα αλλά δεν μπορεί να νοηθεί ως χρονικό σημείο. Είναι ένας κώνος καθώς ενσωματώνει όλο το παρελθόν<sup>6</sup>. Είναι συμπιεσμένος χρόνος. Από μια άποψη αυτό που υπάρχει είναι μόνο το παρόν ως ένα αιώνιο τώρα. Το παρελθόν δεν υφίσταται πλέον (παρά μόνο ως αυτό που έχει συνθέσει το παρόν) και το μέλλον δεν έχει έρθει ακόμα. Ζούμε πάντα στο τώρα.**

**Διαβάστε επίσης:**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('Α Μέρος\)](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('Β Μέρος\)](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('Γ Μέρος\)](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('Δ Μέρος\)](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ – Η βιολογική μας προκατάληψη και οι δυνατότητες](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('Ζ Μέρος\)](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('Η Μέρος\) – Η αξία και το νόημα](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('Θ Μέρος\) – Φόβος & Κυριαρχικότητα](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('Ι Μέρος\) – Νόημα & Συνείδηση](#)**

**[Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ \('ΙΑ Μέρος\) – Νόημα & Αλήθεια](#)**

**Γιώργος Μαυρουλέας, Πολιτικός Επιστήμονας,**

**Μέλος της ΜΚΟ Σόλων**

**[gmavrouleas@solon.org.gr](mailto:gmavrouleas@solon.org.gr)**

(Φωτό: wikimedia)

**15 Μαρτίου 2011**